

КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА

1. ИМЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

Неоамоклав 875 mg/125 mg филмирани таблетки

Neoamoclov 875 mg/125 mg film-coated tablets

2. КАЧЕСТВЕН И КОЛИЧЕСТВЕН СЪСТАВ

Неоамоклав 875 mg/125 mg филмирани таблетки

Всяка филмирана таблетка съдържа амоксицилин трихидрат (*amoxicillin trihydrate*), еквивалентен на 875 mg амоксицилин (*amoxicillin*) и калиев клавуланат (*potassium clavulanate*), еквивалентен на 125 mg клавуланова киселина (*clavulanic acid*).

За пълния списък на помощните вещества вижте точка 6.1.

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Филмирана таблетка.

Неоамоклав 875 mg/125 mg: бели, продълговати филмирани таблетки с релефно изображение "A" от едната страна и делителна черта между "6" и "5" от другата страна.

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1 Терапевтични показания

Неоамоклав е показан за лечение на следните инфекции при възрастни и деца (вж. точки 4.2, 4.4 и 5.1):

- остръ бактериален синуит (адекватно диагностициран);
- остръ отит на средното ухо;
- остри екзацербации на хроничен бронхит (адекватно диагностициран);
- пневмония, придобита в обществото;
- цистит;
- пиелонефрит;
- инфекции на кожата и меките тъкани, по-специално целулит, ухапвания от животни, тежък абсцес на зъбите с разпространяващ се целулит;
- инфекции на костите и ставите, по-специално остеомиелит.

Трябва да се обърне внимание на официалните указания за правилната употреба на антибактериалните средства.

4.2 Дозировка и начин на приложение

Дозировка

Дозировките са представени съобразно съдържанието на амоксицилин/клавуланова киселина, с изключение на случаите, когато дозите са дадени по отношение на отделната съставка.

За избора на дозата на Неоамоклав за лечение на отделната инфекция трябва да се има предвид:

- очакваните патогени и вероятната им чувствителност към антибактериални средства (вж. точка 4.4);
- тежестта и мястото на инфекцията;

ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО ЛЕКАРСТВАТА	
Кратка характеристика на продукта - Приложение 1	
Към Рев. №	2017/0055
Разрешение №	БГ/ЛМЛб-58972
Одобрение №	18-05-2022

- възрастта, телесното тегло и бъбречната функция на пациента, както е посочено по-долу.

Употребата на алтернативни форми на Неоамоклав (напр. такива, осигуряващи по-високи дози на амоксицилин и/или различни съотношения на амоксицилин към клавуланова киселина) трябва да се има предвид, според необходимостта (вж. точки 4.4 и 5.1).

Дозиране на Неоамоклав 875 mg/125 mg филмирани таблетки

При възрастни и деца ≥ 40 kg тази форма на Неоамоклав осигурява обща дневна доза от 1750 mg амоксицилин/250 mg клавуланова киселина при двукратно дневно дозиране и 2625 mg амоксицилин/375 mg клавуланова киселина при дозиране три пъти дневно, когато се прилага, както се препоръчва по-долу. При деца < 40 kg тази форма на Неоамоклав осигурява максимална дневна доза от 1000-2800 mg амоксицилин/143-400 mg клавуланова киселина, когато се прилага, както се препоръчва по-долу.

Ако се счита, че е необходима по-висока дневна доза на амоксицилин, се препоръчва използването на друго лекарство, съдържащо амоксицилин/клавуланова киселина, за да се избегне прилагането на ненужно високи дневни дози на клавуланова киселина (вж. точки 4.4 и 5.1).

Продължителността на лечението се определя от повлияването на пациента. Някои инфекции (напр. остеомиелит) налагат по-голяма продължителност на лечението. Лечението не трябва да продължава повече от 14 дни без повторен преглед (вж. точка 4.4 относно продължителна терапия).

Възрастни и деца ≥ 40 kg

Препоръчителни дози Неоамоклав 875 mg/125 mg филмирани таблетки;

- стандартна доза: (за всички индикации): 875 mg/125 mg два пъти дневно;
- по-висока доза- (особено за инфекции като отит на средното ухо, синуит, инфекции на долните дихателни пътища и инфекции на пикочните пътища): 875 mg/125 mg три пъти дневно.

Педиатрична популация

Деца < 40 kg

Препоръчителни дози Неоамоклав 875 mg/125 mg филмирани таблетки;

- 25 mg/3,6 mg/kg/ден до 45 mg/6,4 mg/kg/ден в две отделни дози;
- До 70 mg/10 mg/kg/ден, разделен на две отделни дози може да се обсъждат за приложение при някои инфекции (напр. при отит на средното ухо, синуит и инфекции на долните дихателни пътища).

Тъй като таблетките не могат да се разделят, децата с телесно тегло по-малко от 25 kg не трябва да се лекуват с Неоамоклав 875 mg/125 mg филмирани таблетки.

Таблицата по-долу представя получената доза (mg/kg/телесно тегло) при деца с тегло 25 kg до 40 kg след прием на една таблетка от 875 mg/125 mg.

Телесно тегло [kg]	40	35	30	25	Препоръчителна еднократна доза [mg/kg телесно тегло] (вж. по-горе)
Амоксицилин [mg/kg телесно тегло] за еднократна доза (1 филмирана таблетка)	21,9	25,0	29,2	35,0	12,5 – 22,5 (до 35)

Клавуланова киселина [mg/kg телесно тегло] за еднократна доза (1 филмирана таблетка)	3,1	3,6	4,2	5,0	1,8-3,2 (до 5)
--	-----	-----	-----	-----	-------------------

Няма налични клинични данни за приложение на 7:1 формата на Неоамоклав от 45 mg/6,4 mg/kg/дневно при деца под 2 години.

Няма налични клинични данни за приложение на 7:1 формата на Неоамоклав при деца на възраст под 2 месеца. Препоръки за дозиране при тази възрастова група не могат да бъдат направени.

Пациенти в старческа възраст

Не се налага корекция на дозата.

Пациенти с бъбречно увреждане

Не се налага корекция на дозата при пациенти с креатининов клирънс (CrCl) над 30 mL/min.

При пациенти с креатининов клирънс (CrCl) под 30 mL/min, не се препоръчва приложение на Неоамоклав 875 mg/125 mg филмирани таблетки, тъй като няма налични препоръки за коригиране на дозата.

Пациенти с чернодробно увреждане

Трябва да се дозира внимателно и на равни интервали от време да се проследява чернодробната функция (вж. точки 4.3 и 4.4).

Начин на приложение

Неоамоклав е за перорално приложение.

Да се приема в началото на храненето, за свеждане до минимум на възможната стомашно-чревна непоносимост и за оптимизиране на абсорбцията на амоксицилин/клавуланова киселина.

4.3 Противопоказания

Свръхчувствителност към активните вещества, към който и да е от пеницилините или към някое от помощните вещества, изброени в точка 6.1.

Анамнеза за тежка незабавна реакция на свръхчувствителност (напр. анафилаксия) към друг бета-лактамен продукт (напр. цефалоспорин, карбапенем или монобактам).

Анамнеза за жълтеница/чернодробно увреждане, дължащи се на амоксицилин/клавуланова киселина (вж. точка 4.8).

4.4 Специални предупреждения и предпазни мерки при употреба

Преди започване на лечение с амоксицилин/клавуланова киселина, пациентът трябва да се разпита внимателно по отношение на предишни реакции на свръхчувствителност към пеницилини, цефалоспорини или други бета-лактамни продукти (вж. точки 4.3 и 4.8).

Сериозни и понякога фатални реакции на свръхчувствителност (анафилактоидни) са съобщавани при пациенти, лекувани с пеницилин. По-вероятно е тези реакции да се появят при лица с анамнеза за свръхчувствителност към пеницилин или при атопични лица. При поява на алергична реакция лечението с амоксицилин/клавуланова киселина трябва да се преустанови и да се назначи подходяща алтернативна терапия.

В случай че се докаже, че инфекцията се дължи на амоксицилин-чувствителни микроорганизми, трябва да се обсъди преминаване от амоксицилин/claveуланова киселина на амоксицилин в съответствие с официалните указания.

Употребата на тази форма на Неоамоклав не е подходяща, когато е налице висок риск предполагаемите патогени да са с намалена чувствителност или с резистентност към бета-лактамни продукти, която не е медирана от бета-лактамази, чувствителни на инхибиране от claveуланова киселина. Тази форма не трябва да се използва за лечение на пеницилин-резистентни *S.pneumoniae*.

При пациенти с увредена бъбречна функция или при такива, приемащи високи дози, може да се развият гърчове (вж. точка 4.8).

Лечението с амоксицилин/claveуланова киселина трябва да се избягва при съмнение за инфекциозна мононуклеоза, тъй като при това заболяване след приложение на амоксицилин е наблюдавана появата на морбилиформен обрив.

Едновременна употреба на алопуринол по време на лечение с амоксицилин може да увеличи вероятността за алергични реакции от страна на кожата.

Продължителната употреба понякога може да доведе до свръхрастеж на нечувствителни микроорганизми.

При започване на лечението появата на силно зачервен генерализиран еритем, съпроводен от пустула, може да е симптом на остра генерализирана екзантемна пустулоза (AGEP) (вж. точка 4.8). Тази реакция налага спиране на лечението с Неоамоклав и е противопоказание за последващ прием на амоксицилин.

Амоксицилин/claveуланова киселина трябва да се прилага внимателно при пациенти с данни за чернодробно увреждане (вж. точка 4.2).

Събития от страна на черния дроб са съобщавани предимно при мъже и при пациенти в старческа възраст, и може да са свързани с продължително лечение. Тези събития са съобщавани много рядко при деца. При всички популации, признаките и симптомите обикновено се наблюдават по време на или малко след лечение, но в някои случаи може да не се изявят до няколко седмици след преустановяване на лечението. Тези събития обикновено са обратими. Чернодробните събития може да са тежки и в изключително рядко са докладвани смъртни случаи. Тези събития почти винаги са наблюдавани при пациенти със сериозно подлежащо заболяване или приемащи едновременно лекарства, за които е известно, че имат потенциал за чернодробни ефекти (вж. точка 4.8).

Колит, свързан с приложението на антибиотици, е съобщаван при почти всички антибактериални продукти и може да варира по тежест от лек до животозастрашаващ (вж. точка 4.8). По тази причина, при пациенти с диария по време на или след лечение с антибиотици, е важно да се има предвид тази диагноза. Ако се появи колит, свързан с приложението на антибиотици, лечението с амоксицилин/claveуланова киселина незабавно трябва да се преустанови, да се направи консултация с лекар и да се започне подходящо лечение. В този случай са противопоказани антипептични лекарствени продукти.

По време на продължително лечение е препоръчително периодично да се оценяват органните и системни функции, включително бъбречната, чернодробната и хемopoетичната функция.

Съобщавани са редки случаи на удължаване на промеждинното време при пациенти, лекувани с амоксицилин/claveуланова киселина. При едновременно приложение с антикоагуланти се налага подходящо проследяване. Може да е необходимо коригиране на дозата на пероралните антикоагуланти за поддържане на желаното ниво на антикоагулация (вж. точка 4.5 и 4.8).

При пациенти с бъбречно увреждане дозата трябва да се коригира в зависимост от степента на увреждането (вж. точка 4.2).

При пациенти с намалено отделяне на урина много рядко е наблюдавана кристалурия, главно при парентерално лечение. По време на прилагането на високи дози амоксицилин се препоръчва поддържането на адекватен прием на течности и отделяне на урината, с цел да се намали възможността за амоксицилинова кристалурия. При пациенти с катетър в пикочния мехур трябва да се провежда редовен визуален контрол (вж. точка 4.9).

По време на лечение с амоксицилин трябва да се използват ензимните глюкозооксидазни методи при изследване за наличие на глюкоза в урината, тъй като при неензимните методи може да се наблюдават фалшиво положителни резултати.

Наличието на клавуланова киселина в Неоамоклав може да причини неспецифично свързване на IgG и албумина с мембрани на червените кръвни клетки, водещо до фалшиво положителен тест на Кумбс.

Има съобщения за положителни резултати при изследвания, използващи Bio-Rad Laboratories Platelia Aspergillus EIA тест при пациенти, приемащи амоксицилин/клавуланова киселина, за които след това е установено, че не са инфицирани с Aspergillus. Съобщавани са кръстосани реакции с не-Aspergillus полизахариди и полифуранози с Bio-Rad Laboratories Platelia Aspergillus EIA тест. Следователно положителните резултати от изследванията при пациенти, приемащи амоксицилин/клавуланова киселина, трябва да се интерпретират внимателно и да се потвърдят чрез други диагностични методи.

4.5 Взаимодействие с други лекарствени продукти и други форми на взаимодействие

Перорални антикоагуланти

Пероралните антикоагуланти и пеницилиновите антибиотици са използвани широко в практиката без съобщения за взаимодействие. Въпреки това, в литературата има описани случаи на повищено международно нормализирано отношение (INR) при пациенти на поддържащо лечение с аценокумарол или варфарин, на които е назначено лечение с амоксицилин. При необходимост от едновременно приложение, трябва внимателно да проследяват протромбиновото време или международното нормализирано отношение при добавяне или спиране на амоксицилин. Освен това може да е необходимо коригиране на дозата на пероралните антикоагуланти (вж. точки 4.4 и 4.8).

Метотрексат

Пеницилините може да намалят екскрецията на метотрексат, причинявайки потенциално повишаване на токсичността.

Пробенецид

Едновременна употреба на пробенецид не се препоръчва. Пробенецид намалява бъбречната тубулна секреция на амоксицилин. Едновременна употреба на пробенецид може да доведе до удължаване на наличието и повишаване на нивата на амоксицилин в кръвта, но не и на клавулановата киселина.

Микофенолат мофетил

При пациенти, приемащи микофенолат мофетил, се съобщава за намаляване на преддозовата концентрация на активния метаболит микофенолова киселина (МФК) с приблизително 50%, след започване на лечение с перорален амоксицилин плюс клавуланова киселина. Промяната на преддозовото ниво може да не отразява точно промените в общата експозиция на МФК. Поради това промяна в дозата на микофенолат мофетил обикновено не е необходима при липса на клинични данни за нарушенна функция на присадката. Въпреки това, трябва да се извърши коригиране на дозата на амоксицилин при прием на микофенолат мофетил.

внимателно клиничко проследяване по време на лечението с комбинацията и малко след завършване на антибиотичната терапия.

4.6 Фертилитет, бременност и кърмене

Бременност

Проучвания при животни не показват преки или непреки вредни въздействия върху бременността, ембрионалното/феталното развитие, раждането или постнаталното развитие (вж. точка 5.3). Ограничени данни за употребата на амоксицилин/claveulanova киселина по време на бременност при хора не показват повишен риск от вродени малформации. При проучване при жени с предтерминална преждевременна руптура на феталната мембра на съобщава, че профилактичното лечение с амоксицилин/claveulanova киселина може да е свързано с повишен риск от некротизиращ ентероколит при новородени. Приложението на амоксицилин/claveulanova киселина по време на бременността трябва да се избягва, освен ако лекарят не преценя, че е необходимо.

Кърмене

Двете активни вещества се екскретират в кърмата (не са установени ефектите на claveulanova киселина върху кърмачето). Следователно са възможни диария и гъбична инфекция на лигавиците при кърмачето, което може да наложи преустановяване на кърменето. Амоксицилин/claveulanova киселина трябва да се използва по време на кърмене само след преценка от лекувания лекар на съотношението полза/рисък.

4.7 Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

Не са провеждани проучвания за ефектите върху способността за шофиране и работа с машини. Въпреки това може да се появят нежелани реакции (напр. алергични реакции, замайване, гърчове), които могат да повлият способността за шофиране и работа с машини (вж. точка 4.8).

4.8 Нежелани лекарствени реакции

Най-често съобщаваните нежелани лекарствени реакции са диария, гадене и повръщане.

Нежеланите лекарствени реакции, получени от клинични проучвания и от постмаркетингово наблюдение с амоксицилин/claveulanova киселина, са изброени по-долу и са категоризирани съгласно MedDRA, по системо-органен клас.

Използвана е следната терминология за класификация на честотата на нежеланите лекарствени реакции.

Много чести (>1/10)

Чести (>1/100 до <1/10)

Нечести (>1 000 до <1/100)

Редки (1/10 000 до <1/1 000)

Много редки (<1/10 000)

С неизвестна честота (от наличните данни не може да бъде направена оценка)

Системо-органен клас	Нежелани реакции	Честота
Инфекции и инфекции	Кандидоза на кожата и лигавиците	Чести
	Свръхрастеж на нечувствителни микроорганизми	С неизвестна честота
Нарушения на кръвта и лимфната система	Обратима левкопения (включително неутропения)	Редки
	Тромбоцитопения	Редки
	Обратима агранулоцитоза	С неизвестна честота
	Хемолитична анемия	С неизвестна честота

	Удължаване на времето на кървене и на протромбиновото време ¹	С неизвестна честота
Нарушения на имунната система ¹⁰	Ангионевротичен оток	С неизвестна честота
	Анафилаксия	С неизвестна честота
	Синдром, подобен на серумна болест	С неизвестна честота
	Хиперсензитивен васкулит	С неизвестна честота
Нарушения на нервната система	Замаяност	Нечести
	Главоболие	Нечести
	Обратима хиперактивност	С неизвестна честота
	Гърчове ²	С неизвестна честота
	Асептичен менингит	С неизвестна честота
Стомашно-чревни нарушения	Диария	Много чести
	Гадене ³	Чести
	Повръщане	Чести
	Нарушен храносмилане	Нечести
	Колит, свързан с приложението на антибиотики ⁴	С неизвестна честота
	Черен „космат“ език (black hairy tongue)	С неизвестна честота
Хепатобилиарни нарушения	Повишаване на AST и/или ALT	Нечести
	Хепатит ⁵	С неизвестна честота
	Холестична жълтеница ⁶	С неизвестна честота
Нарушения на кожата и подкожната тъкан ⁷	Кожен обрив	Нечести
	Сърбеж	Нечести
	Уртикария	Нечести
	Еритема мултиформе	Редки
	Синдром на Стивънс-Джонсън	С неизвестна честота
	Токсична епидермална некролиза	С неизвестна честота
	Булозен ексфолиативен дерматит	С неизвестна честота
	Остра генерализирана екзантемна пустулоза (AGEP) ⁹	С неизвестна честота
Нарушения на бъбреците и никочните пътища	Интерстициален нефрит	С неизвестна честота
	Кристалурия ⁸	С неизвестна честота

¹ Вж. точка 4.4

² Вж. точка 4.4

³ Появата на гадене е по-често свързано с перорален прием на високи дози. Ако се появят реакции от страна на стомашно-чревния тракт, те могат да се намалят с прием на Неоамоклав в началото на храненето.

⁴ Включително псевдомембранозен колит и хеморагичен колит (вж. точка 4.4)

⁵ Умерено повишаване на AST и/или ALT е установено при пациенти, лекувани с беталактамни антибиотики, но значението на тези промени не е изяснено.

⁶ Такива реакции са установени и след приложение на други пеницилини и цефалоспорини (вж. точка 4.4).

⁷ Ако се появи реакция на алергичен дерматит, лечението трябва да се преустанови (вж. точка 4.4).

⁸ Вж. точка 4.9

⁹ Вж. точка 4.4

¹⁰ Вж. точки 4.3 и 4.4

Съобщаване на подозирани нежелани реакции

Съобщаването на подозирани нежелани реакции след разрешаване за употреба на лекарствения продукт е важно. Това позволява да продължи наблюдението на съотношението полза/рисък за лекарствения продукт. Ог медицинските специалисти се изисква да съобщават всяка подозирана нежелана реакция чрез:

Изпълнителна агенция по лекарствата
ул. „Дамян Груев“ № 8
1303 София
тел.: +359 2 890 34 17
уебсайт: www.bda.bg

4.9 Предозиране

Симптоми и признания на предозиране

Може да се наблюдават стомашно-чревни симптоми и нарушаване на водно-електролитния баланс. Наблюдавана е амоксицилинова кристалурия, в някои случаи водеща до бъбречна недостатъчност (вж. точка 4.4).

Може да се наблюдават гърчове при пациенти с нарушена бъбречна функция или при тези, приемащи високи дози.

Има съобщения, че амоксицилин се утаява в катетъра на пикочния мехур, основно след интравенозно прилагане на високи дози. Трябва да се провежда редовен визуален контрол (вж. точка 4.4).

Лечение на интоксикация

Симптомите от страна на стомашно-чревния тракт могат да се лекуват симптоматично, като се обърне внимание на водно-електролитния баланс.

Амоксицилин/клавуланова киселина може да се отстрани от кръвообращението чрез хемодиализа.

5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ СВОЙСТВА

5.1 Фармакодинамични свойства

Фармакотерапевтична група: Комбинация от пеницилини, включително бета-лактамазни инхибитори; ATC код: J01CR02.

Механизъм на действие

Амоксицилин е полусинтетичен пеницилин (бета-лактамен антибиотик), който инхибира един или повече ензими (често наричани пеницилин-свързваци протеини, PBPs) в пътя на биосинтеза на бактериалния пептидогликан, който е съществен структурен компонент на бактериалната клетъчна стена. Инхибирането на синтеза на пептидогликана води до отслабване на клетъчната стена, което обикновено се последва от клетъчно разграждане и смърт.

Амоксицилин е чувствителен към разграждане от бета-лактамазите, продуцирани от резистентните бактерии, поради което, спектърът му на действие не включва микроорганизми, които произвеждат тези ензими.

Клавулановата киселина е бета-лактам, структурно свързан с пеницилините. Тя инактивира някои бета-лактамазни ензими, като по такъв начин предотвратява инактивирането на амоксицилин. Клавулановата киселина самостоятелно не проявява клинично полезен антибактериален ефект.

Фармакокинетично/фармакодинамично отношение

Времето над минималната инхибираща концентрация ($T > \text{MIC}$) се счита за основния определящ фактор за ефикасността на амоксицилин.

Механизми на резистентност

Двата основни механизма на резистентност към амоксицилин/клавуланова киселина са:

- Инактивиране от тези бактериални бета-лактамази, които не са инхибиирани от клавулановата киселина, включително клас B, C и D.
- Изменение на PBPs, което намалява афинитета на антибактериалния продукт към таргета.

Липса на пермеабилитет на бактериите или механизми на ефлукс помпата могат да причинят или да допринесат за бактериалната резистентност, особено при Грам-отрицателните бактерии.

Критични граници (Breakpoints)

Критичните граници на MIC (MIC breakpoints) за амоксицилин/клавуланова киселина са тези на Европейския комитет по изпитване на антимикробната чувствителност (The European Committee on Antimicrobial Susceptibility Testing (EUCAST)).

Микроорганизъм	Критични граници на чувствителност ($\mu\text{g/ml}$) (Susceptibility Breakpoints ($\mu\text{g/ml}$))		
	Чувствителни	Интермедиерни	Резистентни
<i>Haemophilus influenzae</i> ¹	≤ 1	-	> 1
<i>Moraxella catarrhalis</i>	≤ 1	-	> 1
<i>Staphylococcus aureus</i> ²	≤ 2	-	> 2
Коагулаза-негативни стафилококи ²	$\leq 0,25$		$> 0,25$
<i>Enterococcus</i> ¹	≤ 4	8	> 8
<i>Streptococcus A, B, C, G</i> ³	$\leq 0,25$	-	$> 0,25$
<i>Streptococcus pneumoniae</i> ³	$\leq 0,5$	1-2	> 2
<i>Enterobacteriaceae</i> ^{1,4}	-	-	> 8
Грам-отрицателни анаероби ¹	≤ 4	8	> 8
Грам-положителни анаероби ¹	≤ 4	8	> 8
Критични граници, несвързани видово ¹	≤ 2	4-8	> 8

¹ Съобщените стойности са за концентрациите на амоксицилин. За целите на изследването на чувствителността концентрацията на клавулановата киселина е фиксирана на 2 mg/l.

² Съобщените стойности са за концентрациите на оксацилин.

³ Стойностите за критичните граници в таблицата се основават на критичните граници за ампицилин.

⁴ Критични граници за резистентност със стойности $R > 8$ mg/l означават, че всички изолати с механизми за резистентност са докладвани като резистентни.

⁵ Стойностите за критичните граници в таблицата се базират на критичните граници наベンзил пеницилин.

Разпространението на резистентността може да варира географски и във времето за определени видове и е желателно да има локална информация за резистентността, особено при лечение на тежки инфекции. При необходимост трябва да се потърси съвета на експерт, когато локалното разпространение на резистентност е такова, че ползата от лекарствения продукт при поне някои видове инфекции е под въпрос.

Микроорганизми, които обичайно са чувствителни

Аеробни Грам-положителни микроорганизми

Enterococcus faecalis

Gardnerella vaginalis

Staphylococcus aureus (метицилин-чувствителен) £

Коагулаза-негативни стафилококи (метицилин-чувствителни)

Streptococcus agalactiae

*Streptococcus pneumoniae*¹

Streptococcus pyogenes и други бета-хемолитични стрептококки

Групата на *Streptococcus viridans*

Аеробни Грам-отрицателни микроорганизми

Carnosytophaga spp.

Eikenella corrodens

*Haemophilus influenzae*²

Moraxella catarrhalis

Pasteurella multocida

Анаеробни микроорганизми

Bacteroides fragilis

Fusobacterium nucleatum

Prevotella spp.

Видове, при които придобитата резистентност може да е проблем

Аеробни Грам-положителни микроорганизми

Enterococcus faecium §

Аеробни Грам-отрицателни микроорганизми

Escherichia coli

Klebsiella oxytoca

Klebsiella pneumoniae

Proteus mirabilis

Proteus vulgaris

Микроорганизми с вродена резистентност

Аеробни Грам-отрицателни микроорганизми

Acinetobacter sp.

Citrobacter freundii

Enterobacter sp.

Legionella pneumophila

Morganella morganii

Providencia spp.

Pseudomonas sp.

Serratia sp.

Stenotrophomonas maltophilia

Други микроорганизми

Chlamydophila pneumoniae

Chlamydophila psittaci

Coxiella burnetii

Mycoplasma pneumoniae

§ Естествена интермедиерна чувствителност при липса на придобит механизъм на резистентност.

£ Всички метицилин-резистентни стафилококи са резистентни към амоксицилин/клавуланова киселина.

¹ *Streptococcus pneumoniae*, резистентни към пеницилин не трябва да се лекуват с тази форма на амоксицилин/клавуланова киселина (вж. точки 4.2 и 4.4).

²Щамове с намалена чувствителност са докладвани в някои страни в Европейския съюз с честота по-висока от 10%.

5.2 Фармакокинетични свойства

Абсорбция

Амоксицилин и клавулановата киселина се дисоциират напълно във воден разтвор с физиологично pH. Двете активни вещества се абсорбират бързо и добре след перорално приложение. Абсорбцията на амоксицилин/клавуланова киселина се оптимизира при прием в началото на храненето. След перорално приложение бионаличността на амоксицилин и на клавулановата киселина е приблизително 70%. Плазмените профили на двете активни вещества са сходни и времето за достигане на върхова плазмена концентрация (T_{max}) и при двете е приблизително един час.

По-долу са представени фармакокинетичните резултати от едно проучване, при което амоксицилин/клавуланова киселина (875 mg/125 mg таблетки два пъти дневно) се приема на гладно при група здрави доброволци са представени по-долу.

Средни ($\pm SD$) фармакокинетични параметри					
Приложено (и) активно (и) вещество (a)	Доза	C_{max}	T_{max}^*	$AUC_{(0-24h)}$	$T_{1/2}$
	(mg)	($\mu\text{g}/\text{ml}$)	(h)	($\mu\text{g}\cdot\text{h}/\text{ml}$)	(h)
Амоксицилин					
AMX/CA	875	11,64	1,50	53,52	1,19
875 mg/125 mg		$\pm 2,78$	(1,0-2,5)	$\pm 12,31$	$\pm 0,21$
Клавуланова киселина					
AMX/CA	125	2,18	1,25	10,16	0,96
875 mg/125 mg		$\pm 0,99$	(1,0-2,0)	$\pm 3,04$	$\pm 0,12$
AMX - амоксицилин, CA - клавуланова киселина					
*Медианна (обхват)					

Серумните концентрации на амоксицилин и клавулановата киселина, постигнати с амоксицилин/клавуланова киселина, са сходни с тези след перорално приложение на еквивалентни дози от самостоятелно приложени амоксицилин или клавуланова киселина.

Разпределение

Около 25% от общото количество на клавулановата киселина в плазмата и 18% от общото количество на амоксицилин в плазмата са свързани с протеини.

Привидният обем на разпределение е около 0,3-0,4 l/kg за амоксицилин и около 0,2 l/kg за клавулановата киселина.

След интравенозно приложение, амоксицилин и клавуланова киселина се установяват в жълчния мехур, коремната тъкан, кожата, мастната тъкан, мускулните тъкани, синовиалната и перитонеалната тъкани, жълчката и гнойта. Амоксицилин не се разпределя достатъчно в цереброспиналната течност.

От проучванията при животни няма доказателства за значимо задържане в тъканите на лекарствено-производни вещества за никоя от двете съставки. Амоксицилин, подобно на повечето пеницилини, може да се установи в кърмата. Следи от клавуланова киселина също могат да се открият в кърмата (вж. точка 4.6).

Доказано е, че амоксицилин и клавулановата киселина преминават през плацентарната бариера (вж. точка 4.6).

Биотрансформация

Амоксицилин частично се екскретира в урината като неактивната пеницилоева киселина в количества, еквивалентни на 10 до 25% от началната доза. При хора клавулановата киселина се метаболизира екстензивно и се отделя в урината и изпражненията, а в издишвания въздух се отделя като въглероден диоксид.

Елиминиране

Основният път на елиминиране на амоксицилин е през бъбреците, докато клавулановата киселина се елиминира както по бъбречни, така и по извънбъбречни механизми.

Амоксицилин/клавуланова киселина има среден елиминационен полуживот от приблизително един час и среден общ клирънс приблизително 25 l/h при здрави лица. Приблизително 60 до 70% от амоксицилин и приблизително 40 до 65% от клавулановата киселина се екскретират непроменени в урината през първите шест часа след приложение на единична доза амоксицилин/клавуланова киселина 250 mg/125 mg или 500 mg/125 mg таблетки. Според различни проучвания уринната екскреция е 50-85% за амоксицилин и между 27-60% за клавулановата киселина за период от 24 часа. За клавулановата киселина, най-голямо количество от лекарството се екскретира през първите два часа след приложение.

Едновременното приложение на пробенецид забавя екскрецията на амоксицилин, но не забавя бъбречната екскреция на клавулановата киселина (вж. точка 4.5).

Възраст

Елиминационният полуживот на амоксицилин е подобен при деца на възраст около 3 месеца до 2 години и при по-големи деца и възрастни. При много малките деца (включително преждевременно родени бебета) през първата седмица от живота интервалът на прилагане не трябва да надхвърля прилагане два пъти дневно поради незрялост на бъбречния път на елиминиране. Тъй като при пациентите в старческа възраст съществува по-голяма вероятност да имат намалена бъбречна функция, е необходимо внимание при избора на доза и може да е полезно да се проследява бъбречната функция.

Пол

След перорално приложение на амоксицилин/клавуланова киселина при здрави мъже и жени полът не е оказал значимо влияние върху фармакокинетиката нито на амоксицилин, нито на клавулановата киселина.

Бъбречно увреждане

Общият серумен клирънс на амоксицилин/клавуланова киселина намалява пропорционално към намаляването на бъбречната функция. Понижаването на лекарствения клирънс е изразено за

амоксицилин, отколкото за клавулановата киселина, тъй като по-голяма част от амоксицилин се екскретира през бъбреците. Поради тази причина дозирането при бъбречно увреждане трябва да предпазва от прекомерно натрупване на амоксицилин, като едновременно поддържат подходящи нива на клавулановата киселина (вж. точка 4.2).

Чернодробно увреждане

Дозирането при пациенти с чернодробно увреждане трябва се извършва с внимание и чернодробната функция да се проследява на равни интервали от време.

5.3 Предклинични данни за безопасност

Неклиничните данни не показват особен риск за хората на базата на фармакологичните проучвания за безопасност, генотоксичност и репродуктивна токсичност.

Проучвания за токсичност при многократно прилагане, проведено при кучета, с амоксицилин/клавуланова киселина показват стомашно дразнене и повръщане, както и промяна в цвета на езика.

Не са провеждани проучвания за карциногенност с Неоамоклав или с някоя от неговите съставки.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ

6.1 Списък на помощните вещества

Ядро на таблетката

Магнезиев стеарат

Натриев нишестен гликолат Тип А

Силициев диоксид, колоиден безводен

Филмово покритие на таблетката

Титанов диоксид (E171) Хипромелоза (E464), Макрогол (400)

6.2 Несъвместимости

Неприложимо.

6.3 Срок на годност

2 години

6.4 Специални условия на съхранение

Този лекарствен продукт не изисква специални условия на съхранение.

Да се съхранява в оригиналната опаковка.

6.5 Вид и съдържание на опаковката

Неоамоклав 875 mg/125 mg филмирани таблетки се предлага в Alu-Alu блистерни опаковки по 14 таблетки.

6.6 Специални предпазни мерки при изхвърляне

Неизползваният лекарствен продукт или отпадъчните материали от него трябва да се изхвърлят в съответствие с местните изисквания.

7. ПРИТЕЖАТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

НЕО БАЛКАНИКА ЕООД
ул. „Земляне“ 35
София 1618
България

8. НОМЕР(А) НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Неоамоклав 875 mg/125 mg филмирани таблетки Рег. № 20170055

9. ДАТА НА ПЪРВО РАЗРЕШАВАНЕ/ПОДНОВЯВАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Дата на първо разрешаване: 03.02.2017

Дата на последно подновяване:

10. ДАТА НА АКТУАЛИЗИРАНЕ НА ТЕКСТА

Април 2022

